

svobody a sebesprávy, pomáhá mu svými
snahami v kulturních a společenských

rávalo sebe samo. Úředníci musejí být
správy státní úplně odděleno.
ani v moci církevní ani světské tu svého
a nedotknutelným citem jednotlivce,
amu. Pevný charakter, osobní poctivost,
základy lidského soužití, zejména v národě
a ideálů.

ství ke straně radikálně pokrokové. Toto
i. Strana nicméně přihlížejíc k individuál-
ivců na určité obory činnosti, přiznávajíc
ní a propracovávání a neuzavírajíc se po
i s těmi, kdož nejsouce přímými straníky
dotyčných stránkách naplnění týmž du-

tážece samostatnosti národa čím z ní stranu
h pokrokovou a v sociálně-ekonomických
to její duch a pak taktika její vůči dnešní
řek celý její program dovolují, aby byla

základě lidovém a pokrokovém v duchu
ho národa. Z toho zásadní oposice proti
ní všech snah autonomních a federálních
ostatních národností v Rakousku, zejména
národních menšin.

u svobodu osoby, slova, shromažďovací
ivci bez rozdílu pohlaví největšího vlivu
o rovného tajného práva hlasovacího od
se zastoupením menšin, odstraněním vše-
mních kurií při volbách do všech zastupí-
a konečně zrušením všech zákonů vými-
odních soudů smírčích, rozvojem práva
iství v ten způsob, aby stála vojska byla
ní v duchu spravedlnosti k vrstvám práv
ědnost úředníků před soudy porotními za

Lidu“ prošel bez závad, byl o týden později

III. Ve věcech kulturních.

Ve věcech kulturních strana vyslovuje se pro úplnou samosprávu národního školství:
pro vybavení našeho školství ze vlivu byrokratismu a rakouské „státní myšlenky“;
pro oddělení církve od státu a vybavení školství ze všelikého jejich vlivu, jakož i zbavení ho každého
rysu konfesijního, tudíž i vypuštění z něho vyučování náboženství;
pro bezplatnost školství a přístupnost jeho obojímu pohlaví;
pro reformu všeho školství podle ducha a potřeb doby, zejména pro rozmnožení reálií, pro přijetí do
učiva věd společenských a politických, pro vypuštění jazyků klasičtých atd;
pro organizování pomocí veřejnou lidového vzdělání, jakož i pro umožnění nemajetným třídám spo-
lečenským duševního povolání.

IV. V záležitostech sociálně-ekonomických.

Chtějíc postupné a smírné vyrovnání mezi třídami společenskými a přiznávajíc tendenci doby po
socializování státu, strana naše klade pro dnešek tyto požadavky:

1. Zavedení všeobecné postupné daně důchodové se zřetelem na minimum existenční daně prosté.
2. Zrušení nepřímých daní na všechny potřeby životní.
3. Zákaz tvoření fideikomisů a zrušení dosavadních.
4. Vyloučení z exekuce takového kvanta pozemků s hospodářským nářadím, kterého pro zachování
životu rodiny rolníkovy jest nevyhnutelně potřeba (minimum existenční).
5. Zveřejnění pomoci lékařské a lékáren.
6. Ekonomickou rovnost obojího pohlaví.
7. Povinné odborné organizování rolnictva.
8. Povinné všeobecné pojišťování pro stáří, invaliditu a nemoci.
9. Ve příčině ochranného zákonodárství dělnického:

- a) pro zkrácení doby pracovní na takové minimum, kteréž by připouštělo co nejdříve dobu pro fyzické
i duševní zotavení; pro vzdělávání i ušlechtilou zábavu pracujících, obzvláště v dolech, v továr-
nách a dílnách lidskému zdraví nebezpečných a při všech obzvláště namáhavých duševních pra-
cích, kde i programový požadavek dělnictva, 8hodinná doba pracovní, pokládá strana za příliší;
b) pro stanovení minimální mzdy pro muže i ženy stejné;
c) pro zákaz práce žen při práci se mravností a škodící ženskému organismu;
d) pro naprostý zákaz práce dětí;
e) pro účinnější dozor živnostenský v zájmu dělnictva, jmenovitě svobodnou volbou živnostenských
inspektorů dělnictvem a zřízením inspektorů;
f) pro nucená společenstva dělnická za pomoci státu za příčinou stanovení mzdy a smírčí soudy
mezi podnikateli a dělníky.“

Resoluce III. vysvětluje stanoviska naší strany ke stranám ostatním a má
toto znění:

„Co se týče poměru strany radikálně-pokrokové k ostatním českým stranám, tu základem k sta-
novení poměru toho bude nejen její a jejich program, ale i jejich činnost. Naše strana předem prohlá-
šuje, že nebude se vyhýbatí součinnosti se stranami těmi ve věcech sobě a jim společných. Strana naše
postavivši si však onen základ lidového programu a lidové činnosti a jsouc toho přesvědčení, že naše
státuprávní snažení jen ve spojení s takovouto politikou a činností může dojiti svého cíle, vylučuje předem
z podobné součinnosti stranu klerikální, šlechtu a stranu staročeskou, pokud
tuto je ještě potřeba dnes výslovně jmenovati.“

1. Stanovisko ke straně klerikální. Životní názor a snažení klerikální strany
dání mu výraz i ve všem uspořádání společnosti je v zásadním a tudíž nesmiřitelném odporu se život-
ním názorem a snaženími naší strany, i nemůže býti mezi oběma lež b o j a z á p a s . Na tzv. státo-
právní stanovisko české klerikální strany díváme se podobně jako na státuprávní snažení šlechty.

2. Stanovisko ke šlechtě. Šlechta svými názory jest rovněž úplně proti názorům
naším. Jediné společné je státuprávní stanovisko, avšak toto společné je jen z d á n i v é . Minulost